

Bu metin insan hakları, sürdürülebilir kalkınma, toplumsal ve ekonomik adalet konularına odaklanmış ve küresel hareketler içerisinde yer alan feminist örgüt ve aktivistler tarafından hazırlanmıştır. Metin, COVID-19 salgını döneminde toplumsal cinsiyet eşitsizliği başta olmak üzere derinleşen hak ihlalleri ve adaletsizlikler karşısında toplumsal cinsiyet eşitliğini ve insan haklarını merkezine alan; eşit, adil ve özgür bir dünya düzeninin tesis edilmesi yönünde feminist ilke ve politikaların salgınla mücadelenin merkezinde olması gerektiğini önermektedir. Metnin İngilizce aslına ulaşmak ve diğer kaynakları da incelemek için <https://www.feministcovidresponse.com/> sitesini ziyaret edebilirsiniz.

COVID-19'LA MÜCADELEDE FEMİNİST POLİTİKA*

Feministler – yani insan hakları, sürdürülebilir kalkınma ve toplumsal ve ekonomik adalet konularına odaklanmış küresel hareketlerde çalışan örgüt ve aktivistler – olarak, devam eden salgından adil ve dirençli bir iyileşmeyle çıkmanın temel ilkelerini özetlemek, dünya genelindeki feministlerin tepkilerini izlemek ve toplu eylemlerini desteklemek üzere kolektif bir örgütlenmeyle bir araya geldik.

Mevcut Kriz

COVID-19** salgını ekonomileri altüst ediyor, hareket etme modellerini değiştiriyor, sosyal ağları aksatıyor, resmi ve gayri resmi iş yerlerini ve iş akışlarını farklılaştırıyor, temel iş kavramını ve işi kimin yaptığını yeniden tanımlıyor. COVID-19 salgınına karşı oluşturulan kamu sağlığı ve güvenliği politikaları mevcut bakım krizi, insani, toplumsal, ekonomik ve siyasi krizleri artıran geniş kapsamlı etkileri beraberinde getiriyor. Bu çerçevede alınan önlemler toplumlarımızda ve sistemlerimizde kökleşmiş, dışlanmadan beslenen yapısal adaletsizlik ve eşitsizlikleri apaçık ortaya döküyor, kurumsal hegemonyayı ve belirli grupların servet yoğunluğunu daha da artırıyor ve insanlığın çoğunluğunu, özellikle de en marjinalleştirilmiş ve siyasi haklarından mahrum bırakılmış olanları sömürüyor.

*Bu metin Kadının İnsan Hakları - Yeni Çözümler Derneği tarafından Türkçeye çevrilmiştir.

**COVID-19, 2019 Aralık ayından önce bilinmeyen ve kısa süre önce keşfedilen SARS-CoV-2 adlı koronavirüsün neden olduğu bir bulaşıcı hastalıktır, bkz <https://www.who.int/news-room/q-a-detail/q-a-coronaviruses>.

Birbirine bağılı bu sorunlara verilen tepkiler, insan haklarını ve demokrasiyi ciddi biçimde tehdit ediyor. Birçok ülkede sokağı çıkma yasakları ve karantinalar asker ve polis kuvvetleri tarafından sert bir şekilde uygulanıyor ve genellikle en marjinalize edilmiş grupları acımasızca hedef alıyor. Ülkeler, mahremiyet hakkı, bilgiye erişim hakkı, ifade özgürlüğü ve örgütlenme özgürlüğüne yönelik uzun vadeli etkiler barındıran dijital gözetim önlemlerini yürürlüğe koymayı veya artırmayı düşünüyor. Diğer müdahaleler ise en çok ihtiyaç duyanları desteklemeyi değil şirketleri kurtarmayı merkezine alıyor. Genel olarak çok taraflı/uluslararası dayanışma eksikliği söz konusu.

Bununla birlikte bazı ülkeler ise bu krizlere sosyal koruma önlemlerini güçlendirerek, sağlık hizmetlerine erişimin kapsamını genişleterek ve gelir garantisi vererek hızla cevap verirken aynı zamanda küresel çapta hangi işlerin "temel" kabul edildiğı yeniden düzenleniyor. Dünyanın dört bir yanında insanlar, sağlık hizmetleri ile hijyen ve temizlik gibi alanlarda, ön saflarda çalışanların hayati rolünü kabul ediyor. Bu yaklaşımlar insan haklarını koruyan ve toplumsal cinsiyet eşitliğini destekleyen temel öğeler olarak feminist analiz ve savunuculukla derinden uyum içindedir. Politika, strateji ve önlemlerin sistemli bir feminist analiz üzerinden oluşturulması ve feminist ilkelerle yönlendirilmesi şimdi her zamankinden daha fazla gereklidir.

COVID-19'LA MÜCADELEDE FEMİNİST POLİTİKANIN TEMEL PRENSİPLERİ

Bütün bu prensiplerin ortak noktası insan hakları ve toplumsal cinsiyet eşitliğinin desteklenmesi, korunması ve yerine getirilmesidir. İnsan haklarının, başta evrensellik ilkesi olmak üzere, hakların devredilemez olması, dayanışma, bölünmezlik, eşitlik, ayrımcılık yapmamak, hak ihlali yapmamak ve hesap verebilir olmak gibi temel prensipleri, COVID-19'la mücadele adına alınan bütün önlemlere rehberlik etmelidir. Bunlara yerli halklar, göçmenler, yerinden edilmiş ve mülteci nüfusların hakları gibi kolektif hakların yanı sıra çalışan hakları da dahildir. Mevcut kamu sağlığı acil durumu kapsamında bazı hakların kısıtlanması mazur görülebilir; bunlar gerekli, halihazırdaki riskle orantılı, belli bir zamanı ve süresi olan kısıtlamalar olmalı ve ayrımcılık yapmadan uygulanmalıdır. Dahası, mevcut kriz insanları yaftalamak, ayrımcılık ve nefret söylemlerini teşvik etmek veya muhalefeti ya da protestoları susturmak, insan hakları ve çevre savunucularına, özellikle de kadının

insan hakları savunucularına saldırmak veya cinsellik ve doğurganlık hakları gibi diğer hakları engellemek için kullanılmamalıdır. COVID-19'la mücadele politikaları toplumsal cinsiyete duyarlı olmalı, toplumsal cinsiyet eşitliğini ilerletmeli ve uluslararası anlaşma ve sözleşmelerde tanınan kadının insan haklarının yerine getirilmesini sağlamalıdır.

COVID-19'la mücadele politikaları kesişimsel bir şekilde bütün insanların iyi olma halini merkezine almalıdır.

COVID-19'un etkilerini hafifletmek için alınan her önlem hem bireysel hem de kolektif düzeyde bütün insanların iyi olma halini merkezine almalıdır. Önlemler belli insan gruplarını daha fazla riske atan, çok boyutlu ve birbiriyle kesişen eşitsizlik, ayrımcılık ve marjinalleştirme biçimlerini dikkate almalıdır. Bunlardan bazıları şöyledir:

- Çoklu ve birbiriyle kesişen (cinsiyet, yaş, ırk, etnik köken, ekonomik durum, coğrafi durum, din, göç durumu, engellilik, cinsel yönelim ve cinsiyet kimliği, cinsiyet ifadesi ve cinsiyet özellikleri bazında yapılanlar gibi) ayrımcılıkların COVID-19 pandemisinin belli nüfus grupları ve topluluklar üzerindeki etkisini artıracığını, bu gruplardaki kadın, erkek ve cinsiyet kimlikleri toplumsal cinsiyet normlarına uymayan (gender non-conforming) bireylerin farklı deneyimleri ve ihtiyaçları olacağını ve bu etkileri ele almak ve hafifletmek için belirli stratejiler geliştirmek gerektiğini kabul etmek.
- Salgından en çok etkilenen, enfekte olma ve ölüm riski yükselmiş olanlar başta olmak üzere her düzeydeki karar vericinin salgının yarattığı zararları hafifletmek ve koruyucu ve proaktif önlemler alabilmesini sağlamak üzere ayrıştırılmış verilerin toplanması ve analiz edilmesi.
- Mikro girişimciler ve serbest meslek sahipleri de dahil olmak üzere enformel sektörü, özellikle de seks işçilerini ve ev işlerinde, bakım ve hizmet sektörlerinde çalışan en kırılgan grupları gözeterek sosyal koruma sistemlerini güçlendirip genişletmek ve bu şekilde bütün insanların evrensel temel gelire, ücretli izine, yiyecek ve bakım hizmetlerine erişmesini sağlamak.
- COVID-19 önlemleri kapsamında engelliler, ırksal ya da etnik azınlıklar, yerel halklar, yerinden edilmiş kişiler ve mülteciler, göçmenler, yaşlı insanlar, LGBTİ+'lar, HIV/AIDS ile yaşayanlar ve yoksulluktan etkilenen insanların yanı sıra gözaltında tutulan, hapiste veya devlet gözetimi altında bulunanlar gibi marjinalleştirilmiş ve dışlanmış toplulukların belirlenmesi, haklarının korunması ve ihtiyaçlarının giderilmesi için spesifik çalışmalar yapmak.

- Yabancı düşmanlığı ve ırkçılıktaki artışı ele almak, ayrımcılığı körükleyen, salgını siyasi çıkar için politikleştiren veya korkuya neden olan söylemlerden kaçınmak ve COVID-19 önlemlerinin belirli nüfuslara karşı şiddeti veya ayrımcılığı arttırmasını engellemek için çalışmalar yapmak.
- Bilgiye erişim hakkının garanti altına alınması için salgınla ilgili bilgileri farklı dillerde ve formatlarda, engelli, okuma-yazması olmayan ve dijital ortamlara erişimi olmayanlar da dahil, bütün insanlara iletecek özel çalışmaların yapılmasının yanı sıra mümkün olan en geniş çapta internet erişimini sağlamak.

2

COVID-19'la mücadele politikaları cinsellik ve doğurganlık sağlığı ve hakları da dahil olmak üzere herkesin sağlığını ve güvenliğini sağlamalıdır.

Toplumsal cinsiyet eşitliğini merkeze almadan kamu sağlığı krizine karşı etkin mücadele mümkün değildir. Kürtaja, kapsamlı cinsellik eğitime ve beden uyum sürecini destekleyici sağlık hizmetlerine erişimi daha da kısıtlayarak kadınların, kız çocuklarının ve cinsiyet kimlikleri toplumsal cinsiyet normlarına uymayan (gender non-conforming) bireylerin insan haklarına saldırıldığına şahit oluyoruz. Yeterli toplumsal güvenlik ağları ve bakım hizmetleri desteği sağlanmadan hareket etmemize getirilen kısıtlamalar ve/veya sosyal izolasyon önlemleri, kadınların omuzlarına yüklenen bakım sorumluluğunu çoğaltmış; ev içi, eşler arası ve diğer toplumsal cinsiyet temelli şiddet biçimlerini küresel ölçekte artırmıştır. Önerilen eylemlerden bazıları şöyledir:

- Yüzde 70'i kadın olan ve en önlere çalışan bütün sağlıkçılara, bakım emeği işçilerine ve zorunlu işlerde çalışanlara, adet dönemleri için hijyenik ürünler de dahil olmak üzere kaliteli kişisel koruyucu malzeme ve hizmetler, psikolojik ve toplumsal destek ve çocuk bakımı hizmeti sağlanmalı ve acil ihtiyaçları karşılanmalıdır.
- Kürtaj ve beden uyum süreçlerini destekleyici sağlık hizmetleri de dahil olmak üzere cinsellik ve doğurganlık sağlığı hizmetlerine kesintisiz erişim sağlanmalı; STI (cinsel yolla bulaşan hastalık) testleri, modern doğum kontrol yöntemleri ve ertesi gün haplarını kolay erişilebilir hale getirmek gibi öz bakımı kolaylaştırıcı önlemler alınmalı; evde doğum sonrası bakıma erişimin kapsamı genişletilmeli ve kanıtlara dayanmayan ve daha fazla zarara yol açabilecek COVID-19 önleme stratejilerinden uzak durulmalıdır.
- Özellikle pandeminin en fazla risk altına soktuğu topluluklara, erişilebilir, kapsamlı ve kaliteli hizmet sağlamak üzere bu hizmetlerin ücretleri kaldırılmalı ve kamu sağlığı sistemlerine yapılan doğrudan yatırımlar artırılmalı; sağlık altyapısında ve bakımın kalitesi ile erişilebilirliğinde uzun dönemli iyileştirmeler hızlandırılmalıdır.
- Fazlasıyla yalıtılmış toplulukların öz bakımlarıyla ilgilenmeleri ve uygulamaları da dahil olmak üzere, mümkün olan en yüksek fiziksel ve zihinsel sağlık standartlarına erişim sağlanmalıdır.

- Özellikle cinsellik, doğurganlık sağlığı ve toplumsal cinsiyete dayalı şiddeti önlemek üzere, sağlık hizmetleri konusunda bilgilenme, sağlık hizmetlerine erişim ve sağlık hizmeti alma haklarını koruyan BM kurumlarını fonlama yükümlülükleri her zaman yerine getirilmelidir.
- Kadınların ve kız çocuklarının herhangi bir adaletsizliğe karşı haklarını kullanabilmeleri için gerekli destek ve koruma sistemleri sağlanmalı, sağlık krizlerinde artan toplumsal cinsiyet temelli şiddet, çocuk veya erken yaşta ve zorla evlendirmeler veya okuldan alma gibi hak ihlallerini engellemek için gerekli önlemler erkenden ve ivedilikle alınmalıdır.
- Kadınlara ve kız çocuklarına karşı ev içinde ya da yakın partner tarafından uygulanan her türlü şiddetin, ve diğer toplumsal cinsiyet temelli şiddet biçimlerinin bildirilmesi ve bunlarla mücadeleye yönelik gerekli destek sistemi ve mekanizmalarının temel hizmetler olarak genişletilmesi, bunlara gerekli kaynakların ayrılması ve sürdürülebilirliğinin sağlanması gerekmektedir. Militaristleşen bölgeler ve çatışmaların devam ettiği bölgeler başta olmak üzere, toplumsal cinsiyet temelli şiddete karşı acil yardım hatları, kriz merkezleri, sığınma evleri ve yasal destek olanakları kamusal farkındalık kampanyalarıyla duyurulmalıdır.
- Erkeklerin ve erkek çocuklarının, ücretsiz ev içi emek ve bakım emeğinin yeniden paylaşılmasına yönelik önlemler, farkındalık kampanyaları, farklı eğitim programları ve toplumsal hesap verebilirlik yaklaşımları aracılığıyla temel davranış biçimlerine, kalıplaşmış yargılara ve ataerkil güç eşitsizliklerine karşı çıkmaları sağlanmalıdır.

COVID-19'la mücadele politikaları yeterli ve adil finansmana dayanan kapsamlı bir paradigma değişikliğini teşvik etmelidir.

COVID-19'a karşı önlemler, temel makroekonomik, mali yapıya ve ticaret yapısına dayalı adaletsizlik ve eşitsizlikleri ele almalıdır. Bu değişiklikler COVID-sonrası dünya düzeninde insan hakları, esenlik, sürdürülebilir kalkınma, insana yakışır iş ve toplumsal cinsiyet eşitliğine dayanan daha güçlü bir uluslararası işbirliğinin inşasında çerçeve oluşturmali, bu kapsamda ücretsiz ev ve bakım işleri acilen tanınmalı, değerlendirilmeli, azaltılmalı ve yeniden paylaşılmalıdır.

COVID-19 salgını sırasında gelişmiş ülkelerin, acilen alınması gereken önlemler konusunda gelişmekte olan ülkeleri desteklemek üzere (Kalkınma için Finansman, Birleşmiş Milletler İklim Değişikliği Çerçeve Sözleşmesi ve Sürdürülebilir Kalkınma Hedefleri gibi) çok sayıda uluslararası BM süreci kapsamındaki yükümlülüklerini yerine getirmeleri her zamankinden önemlidir. Gelişmiş ülkeler hibe şeklindeki mali yardımın acilen artırılacağını açıkça taahhüt etmelidir. Önlemlerden bazıları şunlardır:

- Mevcut krizle baş etmek üzere gerekli kamu kaynaklarının artırılması için finansal akışlar, kısa dönemli spekülâtif döviz, finansal işlemler ve servet birikimine getirilen özel vergiler yer almalıdır. Hükümetler kamusal alanın şirketler tarafından ele geçirilmesini düzenlemelerle ve mali önlemler olarak durdurmalıdır.
- Gelişmekte olan ülkelerin toplam cari borçları iptal edilerek acil önlemler için gereken mali rahatlama sağlanmalıdır.
- COVID-19 pandemisi ile mücadelede gerekli kaynakları yaratmak üzere ulusal ve küresel askeri bütçeler azaltılmalı ve yeniden yönlendirilmelidir.
- İkili, ikiden fazla ve çok taraflı ticaret ve yatırım anlaşmaları askıya alınmalıdır. Bu anlaşmalar, yatırımcılarla devletler arasındaki anlaşmazlıkları, kamu çıkarlarının korunmasını ve devletin işletmeler üzerindeki denetimini engellemek üzere baskı yapmaktadır. İşçi hakları, çevre koruma, fikri mülkiyet hakları ve hizmet hükümleri üzerindeki mevcut kısıtlamalarla en düşük ortak paydaya yönelerek insanların sağlık haklarını etkilemektedir.
- Dünya Bankası, Uluslararası Para Fonu gibi uluslararası ve bölgesel finans kurumlarının COVID-19 likidite ihtiyaçlarına yönelik önlemlerinde değişiklik talep edilmeli, kemer sıkma tedbirleriyle geri ödenmesi beklenen 'kredilerin çoğaltılması yerine, yereldeki toplumsal refah, kamu mal ve hizmetlerinin tedarikini hedefleyen hibeler istenmelidir.
- Kurumsal lobi faaliyetleri ve hükümetlerin COVID-19 ile yaptığı mücadele üzerinde haksız nüfuz kullanımı yasaklanmalı, fahiş fiyat uygulamaları durdurulmalıdır. Ekonomik teşvik önlemlerinin büyük şirketleri kurtarmak yerine tüm insanların, özellikle de en marjinal ve risk altındaki grupların desteklenmesine odaklanması sağlanmalıdır.
- Sadece hükümetlere ve BM kurumlarına değil, kendi kitlelerinin ihtiyaçlarına cevap veren topluluk, gençlik, feminist ve kadın hakları örgütlerine ve hareketlerine doğrudan finansman sağlanmalıdır.

COVID-19'la mücadele politikaları demokratik değerlere dayanmalı ve bunları güçlendirmelidir.

Toplumsal sözleşmemizin temelinde hükümetlerin halkın iradesine hizmet etmesi yatar. Bu sözleşme, en az güce sahip insanların güçlülere sorumlu tutabileceği katılımcı demokrasiyi mümkün kılan elle tutulur önlemlerle somutlaştırılmalıdır. İnsanların şeffaflık ve hesap verebilirlik, bilgi edinme ve fikirlerini özgürce ifade etme gibi demokratik hakları, acil durumlarda ve kriz ortamlarında bile ihlal edilemez veya kısıtlanamaz.

Uluslararası toplum COVID-19 krizi boyunca, pandemi mücadelesiyle orantılı ve etkili olmayan, insan haklarını, demokratik hakları ve kişisel özgürlükleri kısıtlayan, otoriter rejimler kuran veya pekiştiren ve askeri yöntemlerle uygulanan kısıtlama ve düzenlemelere karşı tolerans göstermemelidir. Bu bağlamda;

- Normalde insanların sahip olduğu yasal hakları askıya alan bütün orantılı ve etkili acil durum önlemlerinin aşamalı olarak bitirilmesi detaylıca belirlenmiş bir takvime, prensiplere ve kriterlere bağlanmalı, herhangi bir hak ihlali için başvuru mercileri açıkça belirlenmelidir.
- Başta salgından en çok etkilenenler olmak üzere topluluklar, toplumsal hareketler, kadın ve feminist örgütler dahil sivil toplum örgütleri, yerel yönetimler ve akademisyenler ivedilikle tedbirler geliştirmeye ve gelecekteki kriz ve acil durumlarda kullanılmak üzere kesişimsel bir yaklaşım belirleyerek çözüm önerilerini belgelemeye teşvik edilmelidir.

5 COVID-19 tedbirleri insanlar ve dünya için adil ve eşitlikçi bir geçiş dönemine önyak olmalıdır.

COVID-19 ile mücadele, herkesin eşit olduğu, sağlıklı bir dünyaya adil ve eşitlikçi bir geçiş sürecinin ön hazırlığı olmalıdır. COVID-sonrası gelecekte ataerkil anlayış ve neo-liberal kapitalizme dayanan karbon ağırlıklı bir ekonomik sisteme dönüş yapılmamalıdır. Adil ve eşitlikçi bir geçiş süreci, toplulukların karbondan arındırılmasını ve özelleştirme ve kaynakların metalaştırılmasından, sürdürülebilir, yeniden üretime dayanan, işbirlikçi ve kolektif modellere dönüşümü gerektirir. Adil ve eşitlikçi bir geçiş süreci petrol ve madencilik gibi bariz sektörlerin ötesine odaklanmalı, küresel zincirlerde salgından etkilenen işçileri ve geçim kaynakları zaten küresel ısınmadan zarar gören, genellikle kadınların oluşturduğu balıkçılık, tarım ve bakım hizmetlerinde çalışanları da kapsamalıdır. Bunlar, aynı zamanda, COVID-19 nedeniyle işlerini ve gelirlerini kaybetmeleri muhtemel veya sağlık ve esenliklerini riske atarak çalışmaya devam etmeleri istenen gruplardır. Bu bağlamda;

- Doğal kaynakların işlenmesine dayanan sektörler ve askeri-endüstriyel kompleks kapsamındaki yatırımlar geri çekilmeli, toplumsal ve kamusal mallara ve kamu sağlığı ve ön saflarda çalışan sağlıkçılar gibi temel hizmetlere yatırım yapılmalıdır.
- Ekonomik kurtarma paketlerinin kirli endüstrileri değil, ön saflarda çalışanları, bakıma odaklanan sektörleri ve düşük karbon salınımlı altyapıları desteklemesi sağlanmalıdır.
- Çevreye zararlı veya yerel halklara ve topluluklara zarar verme veya yerinden etme potansiyeli taşıyan projeler durdurulmalıdır.
- Çoğunlukla beyaz olmayan insanların ya da düşük gelir gruplarının yaşadığı bölgelerde yaygın olarak görülen solunum yolları hastalıklarının önemli sebeplerinden biri olan endüstriyel hava kirliliğini kontrol etmeye yönelik çevre kanunu ve düzenlemeleri güçlendirilmeli, yürürlüğe konulmalı ve uygulanmalıdır.
- Kamu sağlığı sürdürülebilir gıda ve merkezi olmayan, topluluğa ait yenilenebilir enerji sistemlerine dayalı yerel ekonomiler aracılığıyla desteklenmelidir.

COVID-19'la mücadele politika ve eylemlerine işbirliği, çok taraflılık ve küresel adalet rehberlik etmelidir.

Kararlı ve çok uluslu bir mücadele politikası, insan hakları, tarihsel sorumluluk, hesap verebilirlik, uluslararası işbirliği ve dayanışma prensiplerine dayanmalı, sınır tanımayan bir krize karşı uluslar el ele vermelidir. Bütün ülkelerin karar almada eşit pay sahibi olduğu; iklim değişikliği, barış, toplumsal cinsiyet eşitliği gibi sınırlar arası ve mevcut sağlık kriziyle bağlantılı sistemsel sorunların çözümünde şeffaflık ve kapsayıcılığın artırılmasını destekleyen, eşgüdümlü küresel politikaların hayata geçirilmesinde, Birleşmiş Milletler temel bir rol oynamalıdır. Bu çabaların dayanak noktasını Sürdürülebilir Kalkınma Hedefleri, kalkınma hakkına saygı ve çok taraflı insan hakları sistemi oluşturmalıdır. Özellikle Dünya Sağlık Örgütü (DSÖ), COVID-19'a karşı eşgüdümlü, stratejik, eşitlikçi ve insan hakları temelli bir mücadele yürütülmesini sağlamalıdır. Siyasi hamaset ve suç atmalarla DSÖ'ye ayrılan fonlar ikinci plana atılmamalı veya kesilmemeli ve sağlık pandemilerine karşı mücadeledeki küresel uzmanlığı baltalanmamalıdır. Dahası, BM İnsan Hakları Yüksek Komiserliği gibi kurumlar, pandemi bağlamında insan hakları ihlallerini izlemek ve ülkelerin kafa karıştırıcı, sıklıkla değişen ve genellikle otoriter, militer ve plansız mücadele yöntemlerinin neden olduğu suistimalleri ortaya dökmek açısından çok gereklidir. Bu bağlamda;

- BM kurumlarının, anlaşmalarının ve Üye Devletlerin, BM temel prensiplerini sürdürmesi sağlanmalıdır: Barış, insan hakları, adalet ve toplumsal ilerleme, COVID-19 ile mücadelede kritik öneme sahiptir.
- BM güçlendirilmeli, gözlemciler ve sivil toplumla şeffaf, istikrarlı ve eşitlikçi ilişkiden sorumlu tutulmalıdır.
- Çok katmanlı krizlerin etkilerini kapsamlı bir şekilde ele almak için BM himayesinde bir Uluslararası Ekonomik Yeniden Yapılanma ve Sistemsel Reform Zirvesi için çağrı yapılmalıdır.